

Formularz składania uwag do **PROJEKTU UCHWAŁY RADY MINISTRÓW****W SPRAWIE PRZYJĘCIA PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NIEDOBOROWI WODY NA LATA 2022-2027 Z PERSPEKTYWĄ DO ROKU 2030**

UZGODNIENIA MIĘDZYRESORTOWE, KONSULTACJE PUBLICZNE, OPINIOWANIE

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna (dokument, strona, rozdział, podrozdział)	Treść uwagi (w tym obecne brzmienie i propozycja nowego zapisu)	Uzasadnienie
1	Związek Powiatów Polskich	Uwaga ogólna, w szczególności do OSR	Brak choć szacunkowego podziału kosztów wdrażania programu na poszczególne podmioty publiczne.	Nawet mając na względzie, że program w dużej mierze opiera się na rekomendowanych zadaniach, powinno być wskazane (jeśli nie bezpośrednio w PPNW, to w jego OSR) jakie koszty są planowane w związku z jego wdrażaniem. W szczególności powinny wiedzieć to samorządy. W dłuższej perspektywie pozwoliłoby to na przygotowanie ich budżetów do realizacji działań retencyjnych w większej skali.
2	Związek Powiatów Polskich	Podrozdział 5.3.1 PPNW – „Prawo lokalne” (str. 218-219)	W dokumencie stwierdza się, że niestety, żadna rada powiatu nie przyjęła uchwały wynikającej z art. 250 ust. 12 ustawy Prawo Wodne. Brakuje jednak głębszej analizy dlaczego tak jest. Z tego względu odbiorca PPNW może mieć negatywne wrażenie, że powiaty nie chcą zajmować się problemem retencji lub nie wykonują żadnych działań w tym kierunku. Wydzwięk fragmentu należy zmienić.	W PPNW można wskazać co w takowej uchwale powinno lub może się znajdować. Należy bowiem zauważyć, że uchwała ta, przez regulację ustawową, ma stanowić prawo miejscowe, a więc być normą abstrakcyjną i generalną, skierowaną do nieokreślonej grupy (tutaj - wszystkich mieszkańców i instytucji na terenie powiatu), a jednocześnie, być może, dotyczyć prawdopodobnie kwestii technicznych oraz nakładać obowiązki oraz nakazy lub zakazy w związku z problemami w gospodarowaniu wodami. Z pewnością przedmiotowe uchwały nie mogą jednak zawierać postanowień zobowiązujących do

				określonego sposobu działania kierownika nadzoru wodnego, który składa radzie powiatu sprawozdanie. Może więc to być przyczyna, dla których powiaty nie zdecydowały się na wprowadzenie kolejnych, własnych regulacji.
3	Związek Powiatów Polskich	Tabela 52 i wnioski dotyczące zużycia wody przez gospodarstwa domowe (str. 242-243 i 249)	W projekcie PPNW stwierdzono, że nastąpi wzrost zużycia wody na potrzeby gospodarstw domowych zarówno w roku 2030, jak i 2050, co będzie konsekwencją przede wszystkim wzrostu zamożności społeczeństwa i że wzrost efektywności zużycia wody i spadek liczby mieszkańców tego nie przeważą. Jest to dosyć zdawkowe wyjaśnienie, niepoparte danymi (przytoczony wykres pokazuje wręcz, że w Polsce był moment dosyć znacznego spadku zużycia wody – dlaczego?)	Wzrost zamożności społeczeństwa i rosnąca świadomość ekologiczna powinna raczej wskazywać na coraz bardziej efektywne zużywanie wody przez mieszkańców Polski. Także sprzęty gospodarstwa domowego (w tym armatura łazienkowa i sprzęty kuchenne), ich jakość oraz różnego rodzaju akcesoria powinny powodować, powoli lecz stopniowo, zmniejszenie zużycia i marnowania wody przez osoby fizyczne. Nie bezpośrednio, lecz fragment może sugerować, że odbiorcy indywidualni powinni ponosić w przyszłości większe koszty dostarczania i retencji wody. W konsekwencji może to prowadzić do nakładania kolejnych legislacyjnych obciążeń jednostek samorządu terytorialnego, które może odbić się przede wszystkim finansowo na ich mieszkańcach – jak w przypadku systemu odbioru odpadów. Wydaje się, że nie wzięto pod uwagę tego, że mikro- i mała retencja w dużej mierze będzie zależać od gospodarstw domowych, zwłaszcza usytuowanych w domach wolnostojących lub prywatnych obiektach wypoczynkowych (np. domkach letniskowych). PPNW powinno wyjaśnić szczegółowo dlaczego od lat 2014-2015 r. widać wyraźny wzrost zużycia wody w gospodarstwach domowych i co zrobić, by wrócić lub utrzymać stan widoczny w latach 2007-2014, gdy zużycie było najniższe.